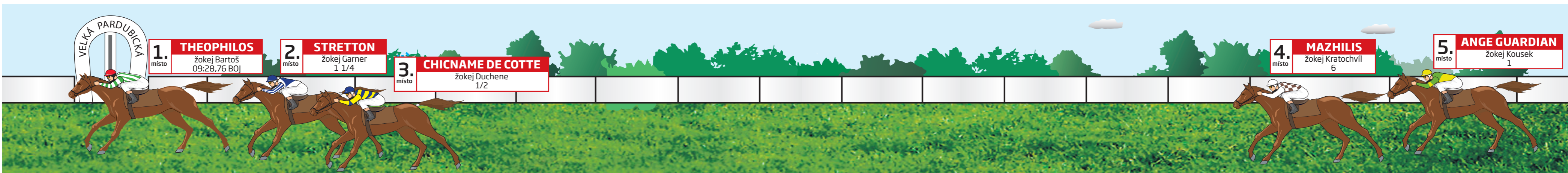

Velká pardubická

Včerejší dostih vyhrál kůň syndikátního klubu iSport.cz, raduje se víc než sto jeho členů

Theophilos: Pohádka o ANGLII

Za celou dlouhou historii Velké pardubické bylo tohle k vidění poprvé. Žokej Josef Bartoš dovedl do cíle slavného překážkového dostihu devítiletého hnědáka Theophila. A pak dráhu zaplavila čtyřicítka lidí, kteří za ním stojí. Tohle byly scény jako z Cheltenhamu. **Se dvěma hrdiny rozzářeného dne v Pardubicích přímo na dráze slavili členové unikátního Dostihového klubu iSport.cz, do něž se může přidat každý. A teď už žít příběh šampiona Velké.**

MARTIN HAŠEK
KVĚTOSLAV ŠÍMEK
PETR MALÍK

PARDUBICE - To snad musí být sen! Theophilos s žokejem Josefem Bartošem byli v cílové rovince první a vypadalo to, že si běží pro vítězství. Pak se ale kolem něj mihnul Stretton s Thomasem Garnerem a věc se zdála ztracená. „Křičel jsem na něj: Theo, běž! Theo, běž! Jak mi to říkala paní Váňová,“ líčil Bartoš.

Pobídnul svého statečného koně ještě jednou. K finiši, který znamenal dramatické vítězství o délku a čtvrt. Třetí Chicname de Cotte prosvištěl kolem podkopy o další půl délky.

„Nasadil jsem brzo, protože se mi tempo nezdálo přehnané. Chtěl jsem to zkusit už mezi vodami 100 metrů před cílem. Stretton

8,5

Tolik milionů korun byl přibližný obrát sázkové kanceláře TippSport při Velké pardubické. Vítězný Theophilos odskakoval jako druhý favorit. Nejvíce sázkářů věřilo obhájci Ztigane du Berlais, na kterého se prosázelo 750 tisíc. Největší výhra dne byla vsazena na vítěze přímo v Pardubicích za 10 000 korun v kurzu 6,5:1.

pak znovu přišel, dal jsem tam všechno, co umím a vyhrál jsem. Vypustil jsem duši a on taky. Bomba,“ vydechl v cíli Bartoš.

Těžko říct, jestli by tohle slavný pohádkář svedli. Protože teď se propojilo hned několik velkých příběhů. A společně přepsaly rok starou story Ztigane du Berlais. Obhájce titulu s žokejem Janem Faltejskem tentokrát skončili na Taxisu.

Theophilos. Kůň rošťák, tak trochu s bláznivou hlavou. V jeho bývalé německé stáji klidně vyrazil s dopoledním losem, schoval se za stodolu, aby jak pán přišel do stáje až s večerní partou. Před čtyřmi lety udivil pardubické publikum, když po shození jezdecké přeskochil živý plot na kraji závodistiště a skončil mezi diváky. Byl to janek!

„Děkuju šefovi (Josefu Váňovi) a paní (Pavle) Váňové, jakou s ním

udělala práci. Z nevyzpytatelného zmetka je teď šampion,“ hlesl Bartoš v cíli.

Josef Bartoš? Big Joe! Česká žokejská legenda. Ve Velké už měl dvě dávná vítězství s Decent Fellowem (2006) a Sixteen (2008). Prožil si ale horší roky. V roce 2014 opouštěl závodistiště v bezvědomí, když spadl ze Zulejky, která si na Taxisu zlomila vaz. Další smutnou smrt prožil před rokem, opět na Taxisu, kde zahynul Vicody.

„Slyšel jsem hodně kritiky, nebylo to nic příjemného. Jsem rád, že to takhle dopadlo. Otočilo se to o sto osmdesát stupňů,“ usmívá se Bartoš, který se stal prvním žokejem, jenž v jedné sezoně vyhrál Velkou pardubickou i Gran Premiu v Meranu. V Itálii uspěl před dvěma týdny s L'Estranem.

A pak je tu přes sto normálních lidí, kteří se spolu s trenérem Jo-

sefem Váňou sdružili ve společné stáji Dostihový klub iSport-Váňa. Věhlasný dostihový princípál před čtyřmi lety svěřil do projektu Theophila, nadějněho koně s dobrodružnou povahou. Od incidentu se skokem na tribuně se i díky péči Váňovy manželky a trenérky Pavly, která koně uklidňovala tichou mluvou nebo písničkami Karla Gotta, posunul až na start Velké pardubické. Klub postupně získával sílu a dnes sdružuje víc než stovku členů. Asi čtyřicet z nich se večera přímo na dráze radovalo z pohádky proměněnou v realitu.

„Ti lidi jsou fakt super, jezdí se dvakrát do roka na něj podívat. Spojíme to samozřejmě s nějakou skleničkou svařeného vína, nějakým obědem. Já si myslím, že se třeba i sto lidí může mít navzájem rádo,“ pochvaluje si Váňa. Pardubické závodistiště bylo večera tak trochu v říši divů, když vyhlášení vítězů ovládli fanouci v šálách a čepicích v klubových barvách. A je možné, že podobné kluby porostou. V zahraničí je to trend.

„Myslím, že je to budoucnost dostihů,“ říká britský dostihový agent James Fry. „Dostihy jsou velmi drahý sport a syndikáty ho dělají dosažitelným pro člověka z ulice.“

Váňa: Sen se stal skutečností

PARDUBICE (kš) - Osm vítězství v sedle, jedenáct v roli trenéra. Legendární **JOSEF VÁŇA** opět posunul hranici úspěchů z Velké pardubické. K senzácnímu vítězství ve 129. ročníku společně s manželkou Pavlou Váňovou připravil Theophila. „Když se stane sen skutečností, je to nádherná,“ radoval se Váňa. „Měl jsem velké přání, aby to vyhrál Theophilos, i když jsme ve Velké měli čtyři koně. Jsem rád, že měli všichni čtyři štěstí a všichni doběhli do cíle.“

Theophila má u vás pronajatého syndikát DK iSport, který má přes stovku členů. Jaké to je, vyhrát pro tolik majitelů?

„Já tohle zažil několikrát na západ od našich hranic. Na dostihy tam jezdily za koněm tři autobusy. A když vyhrál, viděl jsem, jak to ti lidé umí roztočit. Byla to úžasná podivná. Inspirace přišla odtud. Škoda že takových syndikátů u nás není víc, protože tahle myšlenka, že nemusíš být extra

bohatý člověk a můžeš vlastnit dostihového koně, je výborná. A můžeš si užít tuhle radost. Přejdu spolkou, jsou to fanatici. Přijedou k nám několikrát do roka se podívat do stáje, je to vždycky emotivní a pěkné. Jsem rád, že se to povedlo.“

Co jste prožíval vy?
„To je těžko popsatelný. Samozřejmě, teď už emoce trošičku opadly, ale ty dvě tři minuty hned po vítězství jsem myslel, že mě tréfi.“

Věřil jste, že Theophilos dlouhý finiš ustojí? Přece jenom, Velkou šel poprvé.
„Povedlo se to díky tomuhle chlapovi, co na něm seděl (plácá po zádech Josefa Bartoše) Pepča jezdil rovinové dostihy. Ti angličtí a francouzští kluci jsou sice taky vyježdění, jak to ti lidé umí roztočit. Byla to úžasná podivná. Inspirace přišla odtud. Škoda že takových syndikátů u nás není víc, protože tahle myšlenka, že nemusíš být extra

Už před dostihem jste říkal, že Theophilos je na tom výborně. Hodně jste mu věřil?

„Já jsem mu dával velké šance, protože jsem na něm seděl poslední dva měsíce v tréninku. Vím o něm od té doby, kdy jsem ho kupoval, že bude super vytrvalec. Má na to papír. Ale, bohužel,

MANŽELÉ VÁŇOVI. Theophila mají ve své péči Josef a Pavla Váňovi. Velkou zásluhu na jeho včerejším výsledku má zejména trenérka.

ho trošičku brzdí ta jeho hlavička. Jsem rád, že se to povedlo. Snad to bude ponaučení do dalších let, že vymyslet a zlobit před dostihem už nebude. Že se neunaví předtím, než jde na start.“

Bylo složité domluvit, aby Theophilos nemusel s číslem jedna na přehlídce jako první,

Jaká tedy byla cesta Theophila k vítězství?
„No, skoro čtyřlétá. První dostih, co tady běžel pod majetkem syndikátu, shodil učně Patrika Boekhouta v paddocku. Začátky s ním byly opravdu veselé. Velký dík patří paní Váňové, je to její miláček. Když přijde do stáje a promluví, tak kůň začne řehat. Mají takový psychický vztah, že ona i přitom vedení před dostihem na něj přenechá nějaké fluidum. A kůň už je schopný to zvládnout.“
Co myslíte, koupí teď syndikát dalšího koně?
„Tak to bychom asi museli vyhrát ještě jednu Velkou.“ (usmívá se)

VELKÁ BITVA. Žokej Josef Bartoš s Theophilem měli co dělat, aby udrželi první příčku. Nakonec se ale povedlo a spolu s nimi oslavili vítězství i členové Dostihového klubu iSport.cz. FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK (3X)

Na tvářích členů dostihového klubu byly vidět slzy

PARDUBICE (bda, nit) - Vlastnictví dostihového koně je drahá záležitost, kterou si mohou dovolit jen vybraní. To je bohužel názor, který ve společnosti převládá, ale především na britských ostrovech jsou tisíce příznivců, kteří se sdružují v různých syndikátech a dostihových klubech, aby za lidové částky mohli spoluvlastnit dostihového koně. Prožívat radost i smutek nad jednotlivými starty je vzrušující, sdílená radost i smutek jsou o to větší a emotivnější. To je případ i letošního vítěze Velké pardubické Theophila.

Stačí se podívat do anglického či irského dostihového programu překážkových dostihů a téměř v každém klání na vás vykoukne mezi majiteli nějaký dostihový klub nebo syndikát. Někdy na závodistiště přijdou mikrobusy, jindy několika autobusy. „Já jsem to sám zažil na vlastní kůži v irském Puchestownu, jednoho koně tam příjeli podporovat tři autobusy majitelů a on zrovna vyhrál, tak daleko u nás ještě nejsme,“ sděloval spokojený trenér Josef Váňa, který před čtyřmi lety souhlasil s myšlenkou založení dostihového klubu pod patronátem iSportu. „Byla to sranda se na ty spolunajítelé dívat, jak to dovedli oslavit,“ dodal k irské zkušenosti Váňa.

První syndikáty a dostihové kluby začaly vznikat v České republice v devadesátých letech dvacátého století, ovšem do dnešních dní se syndikáty a po-

VP v číslech

Velká pardubická se slavila pojišťovnou (cross country, 6900 m, šestiletá a starší koně, dotace 5000 000 korun): 1. Theophilos (ž. Bartoš, tr. J. Váňa st., stáj Dostihový klub iSport-Váňa), 2. Stretton (ž. Garner), 3. Chicname de Cotte (ž. Duchene), 4. Mazhilis (ž. Kratochvíl), 5. Ange Guardian (ž. Koušek), 6. Rathlin Rose (ž. Best). Výrok: boj 11/4 - 1/2 - 6 - 1 - 5. **Další dostihy:** 1. Mr Spex (ž. Glassonbury) - East River - Leo Fantastico, II. Silk (ž. Kratochvíl) - Dajuka - Alegoria, III. Shent (Kubík) - Cosmic Magic - Korinik, IV. Saint Joseph (ž. Faltejský) - Sixtyseven - Bacchus Collonges, V. Evžen (ž. Myška) - Casper - Direct Lagrange, VI. Lodgian Whistle (ž. Myška) - Lombargini - Sottovento, VII. Tiana Man (ž. Ferhanov) - Chrystal Cross - Medic.

DOSTIHOVÝ KLUB ISPORT.CZ

Vejrejnosti otevřený klub, největší syndikát v zemi, který sdružuje přes sto členů, si pronajímá devítiletého hnědáka Theophila od trenéra Josefa Váni. Kůň běhá za stáj Dostihový klub iSport-Váňa, registrovanou u Jockey klubu.

JAK SE STÁT ČLEMEM?

Přihlásit se můžete ihned na stránkách www.dkfans.cz

KOLIK ČLEŇŮ STOJÍ?

V letošní sezoně je jednotlivé členství za 1500 korun, párove za 2000 korun a rodinné za 3000 korun.

dobných klubů mnoho neurodílo. Stále jsou to, na rozdíl od dostihové vyspělých zemí, výjimky. Především na britských ostrovech je ovšem tato forma vlastnictví naprosto běžná, vítězné emoce i nervy před a během dostihu jsou mnohem větší a intenzivnější. Josef Váňa je přesvědčen, že by takových spolků, jako je Dostihový klub iSport, mohlo být více. „Právě syndikát je možnost, jak si každý obyčejný člověk může splnit svůj sen, že vlastní koně a může mu fandit na tribunách.“

V neděli odpoledne si čtyři desítky členů Dostihového klubu iSport mohly zažít radost největší. Vítězný je Velké pardubické.

Na britských ostrovech jsou syndikáty a kluby naprosto běžnou záležitostí, proto jsou překážkové dostihy tak populární, i když se konají v zimních měsících, kdy vládne slota a chlad. Autobusy s členy a příznivci doslova křižují britské ostrovy každý týden, aby byly u toho, když je jejich kůň na startu.

Nedělní dostih sledoval v Pardubicích i britský agent James Fry, který má se syndikáty a dostihovými kluby velké zkušenosti. „Dva koně mám s pár lidmi v malé skupince, ale mám i pět koní v syndikátu, který má tři tisíce členů. Na každého koně platím padesát liber, je to jediná platba za celý rok.“ Podobně to mají i spolunajítelé Theophila, jejich příspěvek je od 1500 korun do 3000 tisíc za rok.